

עם קריאה ראשונה

**רייצ'רד רייט: בן-כושים
(ולדול – עט עובד)**

מי שיקרא את האבטוביוגרפיה של ריצ'רד רייט, הסופר הבושי בן אמריקת, ספר קיטרוג קשה על מזבם של שחורייה העור במדינה נוארה, כביכול, יגיע עט זאת אל המסקנה, כי דמות הבושי החדרש אך אותה אמריקת, הרודפת, של האידם „הלבן“, צירפה וליבנה אותה. סימני נזע מובהקים מונעים ממנה, מאייננו לגור רל זה, את ההבחוללות, את הטמיעה; נשארה איפוא, בעינה מעלה האמאנסיפאציה, אשר מוצאותיה, החיויבות בסיכומן, איןנו יתנווח כאן לטשטוש או לעקירה.

אכן, יצירתו של רייט, סופר אבטודי ריאקט אשר לא נפגש עד גיל הבגרות פגידי שהוא של ממש בספרות יפה ובספרות הגות, היא בכלל הייצה האמריקאית המתקדמת, ודומה שאין בה מסימני הגזע אף לא כדי נתינה צביוון. הוכחה היא, כי האורה האmericאי שחורייה העור, אשר מולדתו היא לו אם חורגת, אין לה בgalות. את מלחמתה אלחמה לתיקון נפשו ורוחה, לשחרור גוף כבודו, עלית להילחם על זירתה אותה יברשת בתוכה נטהרו גורלו. אין „ציוון“ לכורשים. והנה הוכחה שנייה, והיא אולי ראי שוניה מעלה, להיוות אירחים הווקים של אדינה משעבדת ומפלת אוחם לרעה: השציגותם לדת השלטת, לנצרות. אין לה קיש מן המזיאות היהודית-הגלותית על המזיאות הכווית בארץ דיבוגים. ביתר

זכות נוכל להשוו את תנאי חייהם ב„דרום“, כמתוארים בספריעדות זו, לתנאי אים של כלא וסוהר, מחנות ריכוז, תאיניות וונ ו委宣传ה בגזירות המחזיקים ברנס, בשוט ובמגלב.

يهודי ארץ-ישראלי יקרא את הספר לא כתעודה בלבד, כי אם גם ספר לימוד, שנודמן לו לא צפוי להכרת ייחודתה של בעית בני עמו אשר אין לה סמכין, שם שעבוד-מצרים ללא יציאת-מצרים, השבלת כהودת מעבר והבראה – לא לחוי עצמות, כי אם לתרומה חברתי. אך כל זה מלמדנו מהחבר שלא במתכוון, בהיותו בעל שארכות ושארידות, יזר צא דיוון בקרוב אחיו למוצא וחביריו לנחיות אזרחית גם יחד. הוא הפליא להמחיש את יתמותו של הבושי, ואולם סוד יתמןתו הוא – בשירה פתרונו, בשירתו. נעל זה שגדל בתחום עוני ובערות, נר ומנור דה מבטן, דוק ותראה כי הזרות המכדריעה שנפלה בחלקו לא של מוצא היא ולא של תנאי גידולו, באשמת הבפלו והמשולשת של המשפחא המאנברת. הסביבה הפרראית והמשל העוין, – אלא זרותו הנצמית של המשורר היא. מכונתו שליחותו זו, – היא אשר בغالה סבל שבעתיים, והיא אשר את נצחותה נחל.

אחד מספריהיים היקרים של המאה הזאת. הגיעו לקורא העברי בתרגומים ראויים מקור (מאט נח שטרן) היא מתנה נאה ימנואל בן-גוריון לדול.